

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru
Judecător: Ana Cucerescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Iulia Cimpoi
Danilov Aliona
Ion Secrieru

ÎNCHEIERE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Svetlana Filincova

Judecători: Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de recurentul Covali Ghenadie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Covali
Ghenadie împotriva pârâtului Serviciul Vamal cu privire la anularea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Covali Ghenadie și menținută hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 31 mai 2017, prin care acțiunea reclamantului Covali
Ghenadie a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 28 iulie 2016, reclamantul Covali Ghenadie a depus cerere de
chemare în judecată împotriva pârâtului Serviciul Vamal cu privire la anularea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în urma contestării unui act
administrativ emis de Serviciul Vamal, i-a devenit cunoscut ordinul nr. 27-o din 3
februarie 2016. Prin pct. 2 din anexa nr. 2 al acestui ordin s-a dispus că, Colaboratorii
vamali împuterniciți cu statut de agenți constatatori ai organelor vamale sunt șefii
secțiilor contracararea fraudelor vamale, colaboratorii vamali ai subdiviziunilor
investigații operative și echipe mobile, care au atribuții de colectare și administrare a
probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la
contravenție și de întocmire a încheierilor de clasare/încetare a dosarului de
contravenție vamală.

Consideră reclamantul că, acest ordin este ilegal în fond deoarece, prin lege, atribuția de a examina cauze contravenționale și de aplicare a sancțiunilor o au șefii birourilor și posturilor vamale, adjuncții lor și șefii echipelor mobile.

Potrivit art. 403 din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 287 se examinează de Serviciul vamal. Sunt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni șefii birourilor și posturilor vamale și adjuncții lor, șefii echipelor mobile.

Însă, contrar acestei norme de drept, directorul general al Serviciului Vamal, prin ordinul sus numit a extins lista subiecților care pot fi investiți cu atribuții de agent constator.

Menționează reclamantul că, în procedura prealabilă Serviciul Vamal a refuzat să anuleze ordinul contestat, motiv din care a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamantul Covali Ghenadie admiterea acțiunii, anularea pct. 2 din anexa nr. 2 al ordinului Serviciului Vamal nr. 27-o din 3 februarie 2016 și de a fi stabilit faptul că acesta nu produce efecte juridice din data emiterii lui.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 31 mai 2017, acțiunea reclamantului Covali Ghenadie a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de către apelantul Covali Ghenadie și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 31 mai 2017.

La 26 decembrie 2017, recurentul Covali Ghenadie a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 31 mai 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt nefondate, ilegale și pasibile casării. Instanța de apel a respins apelul din motive formale, fără a se expune asupra tuturor circumstanțelor aduse de către apelant în dezacord cu hotărârea primei instanțe. Instanța de fond și de apel au evitat să analizeze faptul că, ordinul directorului general privind delegarea atribuțiilor încalcă dreptul recunoscut de lege, adică examinarea dosarului numai de persoane abilitate cu astfel de împuterniciri date prin lege.

Menționează recurentul că, instanța de apel s-a limitat doar la Regulamentul Serviciului Vamal, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 4 din 2 ianuarie 2007, care permite directorului general emiterea, pentru exercitarea atribuțiilor sale, ordine și dispoziții, inclusiv de a exercita alte funcții stabilite de lege. La fel nu au fost examinate și apreciate circumstanțele cauzei, relațiile litigioase nefiind încadrate juridic.

Instanța de apel nu a indicat nici un motiv pentru care au fost respinse argumentele privind ilegalitatea substituirii persoanelor cu drept de constatare a contravenției.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Covali Ghenadie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 9 ianuarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Serviciul Vamal copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Serviciul Vamal, s-a solicitat de a respinge recursul declarat de Covali Ghenadie ca fiind neîntemeiat, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de recurentul Covali Ghenadie în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 3 noiembrie 2017 (f.d.80), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 26 decembrie 2017 (f.d.83).

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul Covali Ghenadie s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către recurentul Covali Ghenadie în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt,

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurentul Covali Ghenadie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către recurentul Covali Ghenadie se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu